RADA

INICJATYWA

od:	Królestwa Belgii
data:	4 listopada 2004 r.
dotyczy:	Inicjatywy Królestwa Belgii mającej na celu przyjęcie przez Radę decyzji ramowej w sprawie uznawania i realizacji w Unii Europejskiej zakazów wynikających z wyroków za przestępstwa na tle seksualnym popełnione na dzieciach

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt przedstawić Panu inicjatywę Królestwa Belgii mającą na celu przyjęcie przez Radę decyzji ramowej w sprawie uznawania i realizacji w Unii Europejskiej zakazów wynikających z wyroków za przestępstwa na tle seksualnym popełnione na dzieciach, opartej na art. 31 lit. a) i art. 34 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej.

Celem inicjatywy jest uzupełnienie wniosku, w szczególnie kłopotliwej dziedzinie przestępstw na tle seksualnym popełnianych na dzieciach, dotyczącego decyzji Rady w sprawie wymiany informacji pochodzących z rejestru skazanych, przedstawionego przez Komisję Europejską podczas posiedzenia Rady do spraw Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 25-26 października 2004 r.

(formuła grzecznościowa).

podpisane przez:

Jan De Bock

Inicjatywa Królestwa Belgii mająca na celu przyjęcie przez Radę decyzji ramowej w sprawie uznawania i realizacji w Unii Europejskiej zakazów wynikających z wyroków za przestępstwa na tle seksualnym popełnione na dzieciach

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 lit. a) i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Celem Unii Europejskiej jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

(2) Rada Europejska zebrana w Tampere w dniach 15-16 października 1999 r., podkreśliła, że zasada wzajemnego uznawania powinna stanowić kamień węgielny współpracy sądowniczej w sprawach cywilnych i karnych w Unii.

(3) Dnia 29 listopada 2000 r., Rada przyjęła program środków w celu wprowadzenia w życie zasady wzajemnego uznawania decyzji w sprawach karnych. Zgodnie z pkt. 3.4. programu, dotyczącego utraty praw i innych kar, skuteczność niektórych kar w Unii Europejskiej zależy od ich uznawania i realizowania w Unii. W tym kontekście, Rada uznała za priorytet (środek 22) sporządzenie instrumentu umożliwiającego realizację takiej utraty praw w Państwie Cz łonkowskim, w którym zamieszkuje skazany oraz możliwość egzekwowania utraty niektórych praw w całej Unii Europejskiej, co najmniej odnośnie niektórych rodzajów przestępstw i utraty praw.

(4) Zakładając, że zakaz zostaje na ogół nałożony z powodu ciężaru popełnionego przestępstwa lub w celu zapobiegania popełnianiu przez skazanego innych przestępstw, jest istotne aby ten zakaz był realizowany w tych wszystkich Państwach Członkowskich, w których ta osoba b ędzie przebywać.

(5) Priorytetem dla Unii powinno być zwalczanie seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej, a w szczególności zwalczanie ryzyka recydywy w tej dziedzinie. Wła śnie w tej dziedzinie decyzja ramowa Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r. dotycz ąca zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej ustanowiła zgodnie z zasadą pomocniczości, minimalne wspólne podejście UE do tych przestępstw kryminalnych, w szczególności odnośnie rodzaju kary i zakazu, który powinien zostać okre ślony w ustawodawstwie krajowym. Zasada wzajemnego uznawania powinna odnosić się do czasowego lub stałego zakazu wykonywania czynności zawodowych związanych z nadzorem dzieci, co wyraźnie przewiduje decyzja ramowa, w której zakaz jest skutkiem wyroku w sprawie karnej za jedno z przestępstw związanych z seksualnym wykorzystywaniem dzieci i pornografią dziecięcą.

(6) Świadomość istnienia takiego zakazu w jednym Państwie Członkowskim jest przesłanką do jego uznawania i realizacji w innym Państwie Członkowskim. Kilka instrumentów mi ędzynarodowych reguluje wymianę informacji w sprawie wyroków skazujących, w szczególności Europejska Konwencja pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., która przewiduje, że Państwa Członkowskie mają się wzajemnie powiadamia ć o wszelkich wyrokach w sprawach karnych oraz wynikających z nich środkach dotyczących ich obywateli, wprowadzonych do rejestrów skazanych. Należy usprawnić istniejące ramy prawne do wymiany informacji w sprawie zakazów związanych z takimi wyrokami skazuj ącymi.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

TYTUŁ I- ZAKRES

Artykuł 1

Cel

1. Niniejsza decyzja ramowa stosuje się do przestępstw objętych art. 2-4 decyzji ramowej Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej.

2. Jej celem jest ustanowienie przepisów, w ramach których Państwa Członkowskie uznają i realizują na swoim terytorium zakazy wynikające z wyroków skazujących za takie przestępstwa.

3. Niniejsza decyzja ramowa nie wywiera skutku zmiany zobowiązania do przestrzegania podstawowych praw i podstawowych zasad prawnych zawartych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji ramowej:

a) „wyrok skazujący” oznacza wszelką prawomocną decyzję wydaną przez trybunał karny orzekającą o winie danej osoby za popełnienie przestępstwa karnego;

b) „rejestr skazanych” oznacza krajowy rejestr lub rejestry, do którego(-ych) wpisuje się wyroki skazujące zgodnie z ustawodawstwem krajowym;

c) „zakaz” oznacza czasowy lub stały zakaz wykonywania czynności zawodowych związanych z nadzorem dzieci, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ramowej decyzji Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r., w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej, wynikający z wyroku skazującego za przestępstwo w ramach art. 1 ust. 1;

d) „organ centralny” oznacza organ wyznaczony w ramach art. 2 decyzji Rady […] w sprawie wymiany informacji pochodzących z rejestru skazanych;

e) „Państwo wydające” oznacza Państwo Członkowskie inne niż to, w którym sąd wydał wyrok skazujący;

f) „Państwo realizujące” oznacza Państwo Członkowskie inne niż to, w którym sąd wydał wyrok skazujący, na którego terytorium zamieszkuje skazany.

TYTUŁ II- INFORMACJE O ZAKAZACH

Artykuł 3

Obowiązek rejestracji

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu wpisania wszystkich zakazów do rejestru skazanych.

Artykuł 4

Obowiązek powiadamiania

1. Kiedy Państwo wydające przekazuje informacje z rejestru skazanych innemu Państwu Cz łonkowskiemu zgodnie ze stosowanymi przepisami międzynarodowymi w sprawie wzajemnego udzielania pomocy prawnej w sprawach karnych, jednocześnie przekazuje dane dotyczące zakazu zaczerpnięte z rejestru skazanych.

2. Organ centralny Państwa wydającego informuje również o okresie trwania zakazu.

Artykuł 5

Obowiązek składania wniosku o informacje

Gdy wniosek o informacje z rejestru skazanych Państwa Członkowskiego jest sporządzany w ramach niniejszej decyzji ramowej, w celu uzyskania informacji o obywatelu innego Państwa Cz łonkowskiego i zgodnie z prawem krajowym, to taki wniosek kieruje się zawsze do organu centralnego Państwa Członkowskiego, w którym zamieszkuje dana osoba.

TYTUŁ III- PROCEDURA REALIZACJI ZAKAZÓW

Artykuł 6

Uznanie i realizacja zakazu

1. Właściwe organy Państwa realizującego uznają wszelki zakaz, bez wymogu dodatkowych formalności, oraz realizują go, chyba że właściwe organy postanowią skorzystać z możliwości powstrzymania się od uznania lub realizacji zakazu, zgodnie z art. 7.

2. Gdy Państwo realizujące zostaje poinformowane o istnieniu zakazu, przekazuje tę informację właściwemu organowi do celów zastosowania ust. 1. Organ ten wydaje decyzję w terminie trzydziestu dni od otrzymania takiej informacji.

Artykuł 7

Przyczyny powstrzymania się od uznania lub realizacji

Właściwe organy w Państwie realizującym mogą odmówić uznania lub realizacji zakazu tylko wtedy, gdy:

a) kara jest czasowo ograniczona zgodnie z ustawodawstwem Państwa realizującego w przypadku gdy dane przestępstwa podlegają orzecznictwu tego państwa zgodnie z jego własnym prawem karnym;

b) wyrok skazujący został wydany pod nieobecność danej osoby i nie została ona wezwana osobiście ani też powiadomiona w inny sposób o terminie i miejscu przesłuchania, które doprowadziło do wyroku skazującego wydanego pod nieobecność danej osoby;

c) wydano wyrok skazujący daną osobę za te same przestępstwa w Państwie realizującym.

Artykuł 8

Przepisy wykonawcze

1. W celu zrealizowania zakazu, właściwy organ Państwa wydającego nie wymaga żadnych dodatkowych formalności poza formularzem B, o którym mowa w art. 4 ust. 2 decyzji Rady z dnia […] w sprawie wymiany informacji pochodzących z rejestru skazanych.

2. Jeżeli okres trwania zakazu przekracza maksymalny okres przewidziany za to samo przest ępstwo w ustawodawstwie Państwa realizującego, okres trwania realizowanego zakazu redukuje się do tego okresu maksymalnego.

Artykuł 9

Odwołania

1. Każde Państwo Członkowskie czyni niezbędne ustalenia celem zapewnienia, że skazany posiada środek prawny bez skutku zawieszającego przeciw uznaniu i realizacji zakazu zgodnie z art. 6. Sprawę wnosi się do sądu w Państwie realizującym zgodnie z krajowym ustawodawstwem tego państwa.

2. Merytoryczne przyczyny wydania wyroku skazującego i wyrok nie mogą być kwestionowane w sądzie Państwa realizującego.

Artykuł 10

Późniejsze zmiany

1. Organ centralny Państwa wydającego powiadamia organ centralny Państwa realizującego o wszelkich wynikłych zmianach wpływających na zakaz, takich jak: powtórne rozpatrzenie sprawy, ułaskawienie, amnestia, rehabilitacja i wykreślenie z rejestru. Organ centralny Państwa realizującego przekazuje te informacje właściwemu organowi do celów stosowania art. 6 ust. 1.

2. Jeżeli właściwy organ Państwa realizującego zostaje powiadomiony o później zastosowanych środkach wpływających na zakaz zgodnie z ust. 1, odpowiednio dostosowuje podjęte środki zgodnie z art. 6 ust. 1.

TYTUŁ IV- PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Wdrożenie

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu stosowania się do niniejszej decyzji ramowej do dnia […].

2. Państwa Członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji, przed up ływem tego samego terminu, tekst przepisów przenoszących do ich krajowego ustawodawstwa zobowiązania wynikające z niniejszej decyzji ramowej. Na podstawie sprawozdania sporządzonego przez Komisję na podstawie tych informacji, Rada sprawdza, nie później niż […], stopień w którym Państwa Członkowskie podjęły niezbędne środki w celu stosowania się do niniejszej decyzji.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie w dniu jej publikacji w Dzienniku Urzędowym.